

Do každé
 bozkovské domácnosti
 BOZKOV

5	1	2	1	3

Vánoce 2012

Bozkovváček

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych z mého pohledu a z pohledu obecního zastupitele shrnul právě končící rok.

Všichni jste si jistě všimli nového kabátu na MŠ. To byla jedna část projektu týkající se rekonstrukce, další část byla vybudování sociálního zařízení pro personál a děti ze školní družiny v suterénu. Součástí rekonstrukce byl i přechod na topení formou tepelného čerpadla. Mateřská škola prokoukla, jsou zlepšeny celkové podmínky v tomto zařízení a doufáme, že si děti v budoucnu rády vzpomenou, kde že to začal jejich život v kolektivu. Na celkovém vzhledu se z velké části podílel Filip Balatka a za to mu patří dík.

V příštím roce se chystá energetická redukce v budově ZŠ, dále dobudování vodovodu, jež bylo odloženo vzhledem k zamítnuté rekonstrukci silnice. Silnici jsme věnovali velké úsilí, ať Vy v podobě petice, tak i já působením na úředníky Libereckého kraje. Bohužel, po volbách se zadávací podmínky pro výběrové řízení staly ze strany KSSLK /Krajská správa silnic Libereckého kraje/ neakceptovatelné, a i když celé řízení mělo za sebou i lhůtu na odvolání, nedošlo k podpisu smlouvy s dodavatelem. Silnice má zpracovanou projektovou dokumentaci, tak doufejme, že se nové krajské reprezentaci podaří naplnit volební sliby a přebudují nejenom kostky přes Bozkov, ale i silnici z Cimbalu.

V příštím roce plánujeme uspořádat sjezd rodáků a přátel Bozkova a přihlásit se do soutěže „Vesnice roku“, to je určitě výzva nejen pro obec, spolky, ale také pro každého z nás, kdo v obci žijeme. Zde je nutno zdůraznit, že bychom se měli všichni rozhlédnout kolem sebe a pro krásu a vzhled místa udělat něco navíc, a ne se vymlouvat a předávat zodpovědnost někomu jinému. Vždyť každý neseme kus zodpovědnosti za své okolí. Je to otázka zeleně, třídění odpadů a udržování pořádku v okolí sběrných nádob, hřbitova a všech veřejných prostranství. Samozřejmě je mezi námi většina zodpovědných, kteří své okolí doslova hýčkají, a je radost kolem jejich usedlosti, domova či firmy projít.

Samozřejmě si vážím všech dobrovolných aktivit jednotlivců a spolků v naší obci. Napočítal jsem mimo fotbalu dalších téměř čtyřicet sportovních či kulturních akcí, které se v Bozkově za rok udály. To jsou podle mě ty nejvyšší hodnoty lidského bytí. Když člověk dělá něco smysluplného, ať jsou to výstavy, koncerty, besídky, které nás všechny jaksi posouvají někam od věcí, do kterých jsme štváni sdělovacími prostředky, vyjádřeními politických reprezentací. Jsou to věci, které nestojí moc finančních prostředků a jsou pro radost. Toho bychom si měli

všichni vážít, že žijeme v prostředí a mezi lidmi, kteří ve prospěch nás všech něco takového neustále vymýšlejí a připravují. Zamyslet se nad tím, jestli by nechtěl každý z nás být součástí něčeho takového. Musíme být všichni pyšní na to, že se z naší vesnice nevytratil úplně tento duch, že jsme ochotni si pomáhat a vycházet vstříc.

Velkou reprezentací naší obce jsou jistě družstva spolků, které reprezentují na organizovaných akcích. Z největší části se finance na svoji činnost snaží zajistit vlastní poctivou prací. Toto ohromně pomáhá i obci, protože zástupci jenom nekrouží kolem úřadů a neříkají: my bychom udělali tohle nebo támhleto, ale nejsou peníze. Snaží se hledat cesty, jak využít toho, co máme, a neváhají si věci mezi sebou půjčit, aby vše zafungovalo ve správný čas. Ze svého jednání jaksi vypudili závist a to je velmi dobře.

Z dobré spolupráce s podnikateli a živnostníky bych rád vyzdvihl dvě věci. A to fungování součinnosti mezi obcí Bozkov a Agrocentrem. Kdykoliv zavolám, že obec něco potřebuje, vždy se ze strany pana Pražáka a jeho podřízených setkávám se vstřícným jednáním a rychlou reakcí. To platí i při řešení záležitostí vycházejících z jejich činnosti.

Další vynikající spolupráce je s majitelem firmy Roka, panem Dr. Chlupáčem. Jeho probozkovský přístup po dlouhé roky je mnohdy ve stínu jeho stranické minulosti.

Pro někoho nepřekonatelná překážka, pro mě věc, která je přežitá. Zajímá se a podporuje nejen spolkovou činnost, vývoj v naší obci mu není lhostejný, a to není ani naším občanem a ani po obci nic nechce, aby někdo nemyslel opačně, jak to je dnes moderní.

Samozřejmě že příkladného chování Vás dalších je mnoho, a to se ví a nezapomíná. Byl bych rád, kdyby toto chování netrpělo na úbytě, ale sílilo.

Jedna věc, před kterou se skláním, je vydání knihy „Bozkovský přítrefuňky“. Autoři i ilustrátoři jsou všichni našimi občany. Kniha se velmi dobře prodává a shledávám se s jenom a jenom kladnými ohlasy. Jsem rád, že nás zajímají tyhle kratičké příběhy ze života, oproštěné od reklamy a vyjadřující tak malé věci, ze kterých se skládá tak velká a složitá věc, jako je život každého z nás.

Krásné Vánoce, hodně zdraví štěstí
v roce 2013 a hlavu vzhůru

Starosta obce Stanislav Doubek

NEROZUMÍM

Co „nerozumím“, kdybych to na vlastní oči neviděl, ani tomu nebudu věřit. O co vlastně jde. Byl jsem o Dušičkách na hřbitově, to není nic divného. Ale divný byl pohled na přistavený vlek na odpady. Na „kompostovatelné“ odpady. A na něm skutečně pestrá směs věcí, podle občanů, co tam věci odložili, kompostovatelné.

Nevím, nezkoušel jsem to, ale jsem přesvědčen, že sklo, umělá hmota, a dokonce i ocel je v našich podmínkách velice těžko kompostovatelná.

Rád bych vzkázal těm, kteří si myslí, že mohou odhazovat cokoli a kamkoliv. To bylo možné třeba v prvopopolitní společnosti. Ale žijeme v době a hlavně v obci, která se snaží vyjít občanům vstříc a na oplátku od nich žádá odpovědný přístup.

K této problematice pan starosta Doubek dodává:

„Ani čtyři srozumitelné cedule nezabraly, a co více, někteří majitelé hrobů si nejsou schopni uklidit vlastní hrob a listí odnést na tento vlek. Dokonce ho hází na hrob vedlejší a myslí si, že tam je to povinnost obce, potažmo Jana Jošta. Myslel jsem a Honzu přesvědčoval, že vlek a cedule zaberou, tak jako v případě beden na shromaždištích pytlů s komunálním odpadem, ale spletl jsem se. Je pravdou, že na hřbitov nechodíme jenom my, Bozkováci, tak tedy musíme dělat tomuto jakousi osvětu, aby se jednoduchá věc, co se týká třídění odpadu, neopakovala.“

NĚCO O VODĚ ...

Proč je voda z kohoutku někdy bílá?
Když otočíte vodovodním kohoutkem, někdy se stane, že voda, která z něho teče, má bílou barvu. Může Vás to znepokojit, ale věřte, že na tom nic znepokojujícího není. Příčinou zabarvení vody do běla je vzduch rozpuštěný nebo rozptýlený ve vodě v podobě mikroskopických bublinek, který se za atmosférického tlaku v otevřené skleničce začne z vody postupně uvolňovat. Tento jev může mít za příčinu chlornan sodný, kterým je voda upravována kvůli bakteriální nezávadnosti vody. Chlornan sodný se ve vodě rozkládá na kyslík a jedlou sůl. Z tohoto důvodu může mít voda bílé zabarvení.

Proč je ve vodě chlór?
Někdy se stane, že voda z kohoutku je cítit „savem“, a Vás zajímá proč? Přítomnost tzv. zbytkového chlóru v pitné vodě zamezuje rozšíření zárodků bakterií a organismů ve vodovodním potrubí. Tyto zárodky (bakterie či mikroorganismy) se většinou nacházejí ve vodě v rozvodné síti, dobře se jim tam daří a mají vynikající prostředí pro své rychlé rozmnožování. Tyto bakterie mohou velmi škodit našemu organismu. Přidávání chlornanu sodného do našich pitných zdrojů je nejúčinnějším způsobem, jak mít vodu čistou a nezávadnou.

Každý měsíc je naše voda a množství přidaného chlornanu sodného odborně kontrolována hygienickou stanicí a nezávislou laboratoří SČVK, která dohlíží na nezávadnost vody, a tím i na naše zdraví.

S příchodem zimy bychom rádi oslovili místní občany i chalupáře, aby se přesvědčili, zda jsou jejich vodoměry a viditelné části přípojky zabezpečeny proti působení mrazu, a tak předcházeli poruchám v zimním období, zejména v období, kdy se v těchto objektech nikdo nenachází.

Ničím nerušené vánoční svátky přeje za správce vodovodu.

F. Seifert

KOLIK NÁS JE

Tak jako každý rok, tak i letos přicházíme se zprávou o počtu obyvatel v naší obci.

Stav k 1. 1. 2012	558 obyvatel
přihlášeno na obci	15 obyvatel
odhlášeno z obce	12 obyvatel
narozeno	2 občanci
zemřeli	2 občané
Stav k 3. 12. 2012	561 obyvatel

CO NOVÉHO V NAŠÍ ŠKOLE A ŠKOLCE

Koncem června letošního roku započala přestavba a zateplování MŠ a školní družiny.

Školní družina získala ještě jednu místnost, nové sociální zařízení, aby naši školáci měli více prostoru. Byly zde položeny nové koberce a nové lino.

Vylepšena byla kuchyň novým odsávacím zařízením, následně se ještě dobudovalo zázemí pro kuchařky se sprchovým koutem a WC. Kotel byl zrušen a nahrazen tepelným čerpadlem.

V celém objektu MŠ byly vyměněny okna a venkovní dveře za nové, tepelně izolační. Následně byla zateplena celá budova a půda. Na novou fasádu byly zvoleny velmi příjemné barvy. Balkón byl celkově zrekonstruován. Má nové zábradlí a lino. Budeme ho využívat s dětmi MŠ na ranní cvičení a na pobyt venku.

Všechny místnosti v celé budově byly vymalovány podle našeho přání. Následoval generální úklid všech místností, nábytku a hraček. Vše bylo pečlivě umyto a srovnáno na určené místo. Místnosti provoněly vyčištěné koberce a bylo hotovo.

Moc se nám tu líbí, dětičky a rodiče jsou spokojeni. Až začne topná sezóna, těšíme se na příjemné teploučko. V budoucnu očekáváme ještě zateplení naší základní

školy a vylepšení šatny MŠ a sociálního zařízení.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se o tuto změnu zasloužili. Rodičům, kteří nám vyšli vstříc, když byl provoz MŠ a školní družiny omezen. Děkuji personálu a pedagogům školy, že přerušili dovolenou a šli uklízet, abychom byli připraveni na nový školní rok. Náš dík také patří Obecnímu úřadu, bez kterého by se celá akce neuskutečnila.

Ve školce máme v tomto školním roce zapsáno 28 dětí, takže rozpočet peněz na mzdy v MŠ a školní kuchyni máme slušný. Školní rok na obou zařízeních byl zahájen 3. 9. 2012.

V základní škole jsme zahájili školní rok spolu s panem starostou a panem farářem, přítomni byli i rodiče prvňáčků.

Ze základní školy odešlo do šestých ročníků 5 žáků. Čtyři do Semil, jeden do Vysokého nad Jizerou. Současně odešla i jedna dívka ze čtvrtého ročníku do Semil. Do prvního ročníku ZŠ nastoupilo 7 prvňáčků. Tento okamžik byl slavnostně nafocen.

Naše základní škola má v současnosti 22 žáků, v družině je zapsáno 17 žáků.

Na ZŠ nám chybí podle platných zákonů 2 žáci, takže

v rozpočtu na mzdy jsme přišli od září zhruba o 50 tisíc korun. Snažíme se to řešit z peněz mateřské školy a školní kuchyně, které přesouváme do kolonky základní školy.

Abychom zlepšili podmínky pro vzdělávání v základní škole, zapojili jsme se do projektu EU peníze školám. Do projektu se zapojila pouze jedna paní učitelka. Musí vymyslet a odučít stanovený počet materiálů / DUMy/ a zapsat pod kódem do třídní knihy. Ve stanovených termínech zpracováváme monitorovací zprávy a odesíláme na ministerstvo školství. Součástí zprávy je i požadavek na dotaci.

V první fázi jsme obdrželi peníze na interaktivní tabuli a notebook. V druhé fázi očekáváme peníze na nové počítače pro žáky a paní učitelku.

Dokumentace k vypracování monitorovacích zpráv je dost komplikovaná, ale snažíme se splnit vše potřebné ve stanovených limitech. Je to velmi náročné, hlavně pro paní učitelku. Doufáme, že se vše podaří a naši žáci budou mít nové počítače pro výuku.

Práce s interaktivní tabulí výrazně ovlivňuje výuku, hodiny jsou nápadité, pestré, žáci aktivnější. Klade to větší nároky na domácí přípravu pedagoga.

Jelikož se blíží čas vánoční, přejeme všem dětem a jejich rodičům pohodové vánoční svátky, hodně zdraví štěstí a lásky v novém roce 2013.

Ředitelka školy Eva Kurfířtová

SOKOL

V letošním roce oslavila sokolská organizace své 150. výročí založení. Oslavy se konaly v Košťálově. Naše tělocvičná jednota po značnou část této doby vykazuje svoji činnost bez přerušení. Všichni, kteří svůj volný čas věnují tělovýchově, tuto činnost nedělají podle toho, jaký je zrovna režim. Proto bylo moje velké překvapení, že oslavy 150. výročí byly pouze věcí politickou, a nikoliv, jak by se čekalo, akcí tělocvičnou. Dobrovolná činnost našich členů byla v době komunismu naprosto nepodstatná zveřejnění.

V naší TJ dosud pravidelně cvičí ženy a děti 4 x týdně. Cvičení se odehrává v tělocvičně naší školy, důvodem je snazší temperování tělocvičny v zimě, kdy se stejně ve škole denně topí. Velmi aktivní je ve své činnosti fotbalový oddíl. Zde je třeba podotknout, že v průběhu podzimu dosahují naše družstva historicky nejlepších výsledků za dobu trvání oddílů. Obě družstva dospělých vedou tabulky se značným náskokem bodů. Ani družstvo žáků nepatří k outsiderům okresní soutěže.

Svůj standard si udržuje i divadelní soubor při našem Sokolu. Opět s vervou, sobě vlastní, nacvičují hru pro tuto sezónu. Původně byla vybraná jiná hra, ta se ovšem po několika již uskutečněných zkouškách přestala nacvičovat. Došlo tak po zvážení našich herců, že se nehodí svým pojetím a očekáváním našich diváků. Je to také proto, že ideou našich ochotníků je spokojený a rozesmátý divák. Premiéra nově nacvičované hry „Dědeček (aneb musíme tam všichni)“ se uskuteční tradičně mezi svátky 29. 12. v naší sokolovně.

Svoje představení se chystají nacvičit i mladí ochotníci. Také nejmenší divák si letos přijde na své. Můžeme je ujistit, že se Kašpárek na ně moc těší a rád je přivítá v zimní sezóně na loutkovém představení.

V oblasti kultury a společenských akcí naše TJ pořádá diskotéky a koncerty kapel. Dále je aktivní v pořádání Dětského dne, Vítání jara a všech dalších akcí, pořádaných převážně pro děti.

Velice dobrá je spolupráce Sokola s obcí a ostatními

Mladé divadelnice - stojící zleva - L. Vodrážková, K. Vildová, L. Pastorková, E. Vildová. Sedící zleva - Z. Joštová, B. Ouhrabková

spolky v obci, což není jinde samozřejmostí. Tuto skutečnost nám mnoho obcí závidí.

Naše činnost má i své kritiky. Těm všem vzkazují, že není nic jednoduššího, než jednoho dne přijít mezi nás a svoje představy uskutečnit ve prospěch naší organizace a potažmo i zlepšení života v naší obci.

Závěrem je třeba poděkovat všem dobrovolným činovníkům, trenérům, cvičitelům, hráčům, divadelníkům a všem, kteří se na všech aktivitách naší TJ bez nároků na odměnu angažují.

Přejeme Vám i všem Vaším blízkým příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce pevné zdraví a mnoho štěstí a spokojenosti

Starosta Sokola Stanislav Doubek

FOTBAL „A“

Po šestém místě v uplynulém ročníku I.A třídy Libereckého kraje zahájilo naše A mužstvo přípravu na ročník 2012-13 v polovině července. Na post hlavního trenéra se po odstoupením Leoši Coufalovi (pracovní důvody) vrátil Stanislav Linek. Mužstvo z týchž důvodů na jaře opustil i brankář S. Balatka. Posilami hráčského kádru se stal brankář Petr Maňák a středopolař Martin Prousek (angažován za vážně zraněného Jana Pekárka), jinak kádr zůstal beze změn.

Bozkovu vyšel nad očekávání úvod soutěže a z prvních pěti zápasů získal plný počet bodů. Nálada v mužstvu byla výborná a od toho se odvíjely i další zápasy. Výsledkem je první místo po podzimní části se ziskem 37 bodů z 39 možných!!! Jedinou bodovou ztrátou „utrpělo“ naše A mužstvo za remízu na hřišti Mimoně. Tento výsledek napovídá o cíli pro jarní část soutěže a tím je postup do krajského přeboru. Pro splnění této mety již nyní manažer mužstva Miroslav Gůra s realizačním týmem sestavuje program zimní přípravy tak, aby byli hráči co nejlépe připraveni na jarní boje.

Věřme, že vše bude vycházet podle představ, zejména zdraví hráčů, a vysněného výsledku se dočkáme.

Bozkov, do toho!

Závěrem všem přeji krásné vánoční svátky a mnoho zdraví i štěstí v roce 2013

Milan Mayer, asistent trenéra Sokol Bozkov A

FOTBAL „B“

Vydařená podzimní sezóna fotbalového „B“ týmu Bozkovské fotbalové

Běčko se v ročníku pralesní ligy 2012 – 13 nadechlo k historicky nejlepšímu výkonu. Pravdou samozřejmě je, že jsme v „poločase soutěže“ a v jarní části se může dařit třeba hůře, ale přesto můžeme mluvit o úspěchu. Náš manšaft je ligovým půlmistrem se slušným bodovým náskokem! Ze třinácti sehraňných utkání jsme jedenáct vyhráli, dvě skončily bohužel prohrou. Tyto dvě bodové ztráty hodně mrzí, protože k nim došlo s mužstvy z chvostu tabulky. Na druhou stranu jsou ale velmi poučné a všem by měly naznačit, abychom seděli nadále na zemi.

Potencionál týmu je nyní opravdu velký, základní sestava se hodně stabilizovala. Přesto se nám právě ve dvou zmíněných případech stalo, že se na mistrovský zápas šlo s bídou jedenáct hráčů. Na několik dalších utkání by bylo zas najednou potřeba téměř dvacet dresů. Takže je stále co řešit. Nejhůře jsme na tom asi s tréninkovou morálkou, a tak mottem do jarní části může být věta, která v malinko jiné podobě padla jednou po utkání v šatně: „Chlapi, když ještě začnete pořádně trénovat, tak už se s vámi postupu o soutěž výš nebojíme!“

Všem, kteří se „motají“ kolem fotbalu, samozřejmě včetně fanoušků, přeji krásné Vánoce, úspěšný rok 2013 a hodně zdraví!

Trenéři Běčka Luboš Seifert a Milan Dlabola.

Tým Áčka

Nahore : as.trenéra
Mayer, Coufal, Prousek,
Burnus, Červený,
Zemánek, Makula,
Kobrlé, Maňák, Pícek L.

Dole: Hlava, Linek,
Landiga, Mazánek,
Lidák, Havel, Kubán.

Na fotce chybí hlavní
trenér Linek S., manažer
M.Gůra, vedoucí
mužstva M.Hušek a
kustod Z.Kopal, z hráčů
Nesvadba, Pekárek.

Tým Běčka

Nahore zleva - Jarda
Charvát, Patrik Špidlen,
trenéři Dlabola a Seifert,
Zdeněk Částek, Petr
Krejčí, David Soukup,
Lukáš Vrabec, Petr
Červený, Toník Landiga,
Lukáš Pícek, Honza
Zeman a Jirka Pícek

Dole zleva - Lukáš
Hlava, Marek Hykman,
Michal Pícek, masérka
Jesika, Marek Dolenský,
Honza Opočenský a
Roman Podzimek.

Nejmladší fotbalisté

Z výletu do Svijanského Újezdu

FOTBAL A MLÁDEŽ

Vážení spoluobčané, oddíl kopané provozuje, jak všichni víte, mládežnické družstvo mladších žáků. Kluci zaznamenali v letošní sezóně výkonnostní postup. Bohužel jejich mládí a nekoncentrovanost je nepřivedla k výsledkům ještě lepším. Škoda, že vlastnosti jako touha po vítězství nebo chuť něco dokázat, končí mnohdy dříve, než se utkání dá označit za ztracené.

Parta je to dobrá, určitě jim nechybí energie, takže se mnohdy ukáže jejich síla, vždyť dokázali některé zápasy výsledkově otáčet. K tomu, abychom se dokázali zlepšovat, je potřeba kázeň na trénincích, ale i při samotném utkání.

Postavení v tabulce a počet vítězství je určitě příslibem a výzvou do jarní části soutěže. Mužstvo dostalo za podzimní část odměnu v podobě víkendového výletu na

chalupu Leoše Picka do Svijanského Újezda, z něho je i přiložené foto. Myslím, že to stálo za to. Po Novém roce se musíme pustit do poctivého tréninku, aby jarní část byla ještě lepší.

Poděkování patří trenéru Karlu Novákovi, který se mužstvu věnuje, přestože bydlí v Praze a mohl by se na to vymluvit každý týden. Je to elitní hráč Bozkova z nedávné minulosti a o náš fotbal mu jistě jde, protože své zkušenosti předává mladým.

Vedení oddílu kopané se bude snažit přes zimu o založení mužstva minižáků, takže kdo by měl zájem, může mě kontaktovat, abychom se o této problematice pobavili.

Hezké Vánoce a hodně zdraví, štěstí po celý rok 2013.

Vedoucí oddílu mládeže Stanislav Doubek

Z HISTORIE SOKOLA

Česká obec sokolská si 8. října připomene tragické události, které bezprostředně ohrozily existenci sokolského hnutí za druhé světové války. Výnosem zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha z 8. října 1941 byla Česká obec sokolská rozpuštěna a její majetek úředně zabaven. Při tzv. „sokolské akci“ – v noci ze 7. na 8. října 1941 – gestapo zatkl, takřka naráz, všechny sokolské činovníky z ústředí, žup i větších jednot, kteří „ještě byli na svobodě“. Byli mučeni, vězněni, deportováni do koncentračních táborů. Téměř 93% vedoucích sokolských pracovníků se již na svá místa po skončení války nevrátilo.

Vzdělávací odbor proto navrhne nejbližšímu zasedání Výboru ČOS, aby se 8. říjen stal Památným dnem ČOS, kdy bude uctěna památka všech sokolů, kteří ve 150leté dramatické historii sokolského hnutí v boji za demokracii, národní samostatnost a svobodu přinesli oběti nejvyšší.

Heydrich si vytvořil dalšího silného protivníka. Naše armáda beze zbraně cvičila svou nejslavnější skladbu. Na všesokolském sletu na Strahově v roce 1938 zacvičilo třicet tisíc mužů slavnou skladbu Příklad republiky. Možná si její splnění představovali jinak, ale naplnili ji. Sokolové, stejně jako skauti či příslušníci katolické jednoty Orel, byli od počátku okupace trnem v oku nacistů. Na jaře 1941 byla sokolské obci pozastavena činnost a v říjnu 1941 Heydrich v rámci Akce Sokol jejich organizaci zrušil, stovky náčelníků poslal do Osvětimi a zabral sokolovny i orlovny.

Okamžitě si tím proti sobě postavil dalšího silného protivníka. Sokolové se už nemohli scházet ke cvičením, ale jejich vzájemné schůzky po domácnostech byli o to čilejší. Právě oni se stali hlavními domácími spolupracovníky parašutistů, jejich síť kontaktů zůstala vlastně až do Čurdovy zrady pro gestapo neproniknutelná. A tak lze bez přehánění tvrdit, že bez sokolů by nebylo atentátu na Heydricha. A také, že tato naše armáda beze zbraně stejně jako za první světové války zabojovala na výbornou. Když dnes leckdy na sokolskou organizaci hledíme jako na cosi dávno překonaného a obrozenecky patetického, neměli bychom na to zapomínat.

Zdroj internet

PODAŘENÝ ROK U BOZKOVSKÝCH HASIČŮ

Rok se s rokem sešel a i my můžeme pomalu hodnotit, co se povedlo a co méně. Letošní rok byl z pohledu činnosti opravdu bohatý.

Již od jarních měsíců jsme se hned po usprádaní povedených maškarních plesů věnovali přípravě naší mládeže a poté i dospělých na náročnou a dlouhou sezonu. Musím tímto poděkovat Sokolu Bozkov za to, že nám umožňuje trénovat v sokolovně a na umělém hřišti, bez toho by to opravdu nešlo.

Mládežnické kategorie letos tolik nezářily v Soptíkově poháru, tam máme co dohánět, ale třetí místo starších dětí na okresním kole hry Plamen, vítězství Tomáše Blažka na okresním dorostu, druhé místo dorostenek na okrese a čtvrté místo Jirky Lampy v krajském kole dorostu je myslím velmi solidním výsledkem. Můžeme jen litovat naší administrativní chyby při startu dorostenek na kraji v Zákupcích, holky by skončily třetí, takto se jim výsledek bohužel nezapočítával. Radost nám samozřejmě dělají nejmenší děti, které sice zatím výsledkově nestačí, ale velmi se nám zvýšila členská základna a s velmi dobrou podporou od jejich rodičů je předpoklad, že časem budou v barvách Bozkova vozit pravidelně medaile. Především Koucký, Kunceovi, Báanovi, Jodasovi a Blažkovi nám opravdu velmi pomáhají a za to jim patří velký dík.

Do kategorie dospělých nám pomalu dorůstá mládež, a tak nás letos reprezentovala 4 družstva – 2 týmy žen a 2 družstva mužů. Jen zabezpečit dopravu pro takovéto množství lidí není nic jednoduchého, a proto zde patří

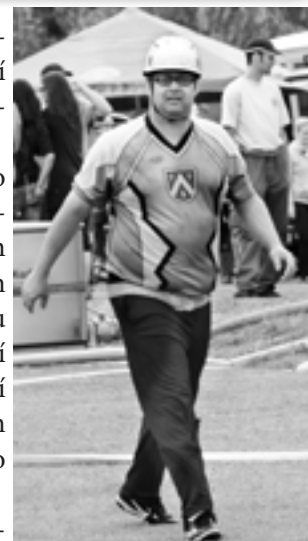
poděkování všem členům, kteří nemají problém brát vlastní vozidla a podílet se tak na zajištění cest na soutěže.

Během roku se nám povedlo docílit několika velmi solidních výsledků i časů, vrcholem pak bylo vítězství mužů i žen v celkovém hodnocení Poháru OSH Semily. Tato parta lidí odvádí i obrovské množství práce na dalších aktivitách našeho sboru a zaslouží za to opravdu uznání.

Vždyť letos jsme pořádali dva plesy, jednu diskotéku, školení rozhodčích mládeže,

v létě dětský tábor, kde zejména Libor Václavík a Petra Kafková připravili pro děti 14 opravdu zajímavých dní, spolupodíleli jsme se na Dětském dni, Jízdě zručnosti na kolech, pořádali jsme dvě soutěže v požárním sportu a hlavně teď na podzim okresní kolo hry Plamen, kdy jsme v Bozkově přivítali více než 600 soutěžících a rozhodčích z celého okresu. Velké poděkování patří Míle Václavíkové a partě pomocnic kolem ní, které připravovaly jídlo nejen pro tuto soutěž, ale hlavně pro celý tábor.

Výjezdová jednotka navíc kromě tradičního dohledu čarodějnic musela bohužel i do ostré akce, kdy jsme se podíleli při zásahu na požáru roubenky na Dománi.

Velitel SDH Karel Čermák ml.

Hasiči. Stojící zleva – K.Zákoucká, L.Kafková, V.Hušek, E.Klímová, J.Berka, J.Lampa, M.Václavík, M.Holina, Jan Lampa, L.Václavík. V podřepu zleva – K.Bušková, R.Skrbková, B.Hájková, A.Přiščáková,

Před úplným závěrem mi dovoluete ocenit práci Honzy Ouhrabky, který je dlouholetým patronem našich požárních stříkaček, stará se o ně, opravuje je a bez jeho práce by letošní sezona v podstatě ani nebyla možná.

Pokud to tedy shrnu, letošní rok můžeme určitě považovat za úspěšný, děkuji všem našim členům za práci, příznivcům za podporu a přeji všem šťastné Vánoce a veselý nový rok 2013.

*Karel Čermák ml. velitel
SDH Bozkov*

MYSLIVCI BOZKOV

V létě a na podzim jsme se věnovali přípravě na zimní období. Nasušili jsme seno, nakoupili obilí a sůl, opravili krmelce a některé posedy. Sledovali jsme zdravotní stav zvěře a věnovali nemálo času průběrnému odstřelu srnčího a zvěře škodící myslivosti.

V podzimním období, na závěr letní přípravy, jsme za příspění OÚ Bozkov uspořádali Svatohubertskou mši. Tato akce je veřejností hodnocena velmi kladně a má vždy značnou návštěvu. Letos jsme přizvali další ze složek myslivosti - kynology a sokolníky, což bylo pro veřejnost zajímavé, ale bohužel to stálo peníze navíc, což zhoršilo

celkovou ekonomickou stránku akce. Zimní období je ve znamení přikrmování zvěře. Tím jim pomáháme k zmírnění strádání a vůbec k jejímu přežití. Rád bych při této příležitosti požádal veřejnost o ohleduplnost ke zvěři v nastávajícím období. Omezením pohybu poblíž krmelců ji velmi pomůžete v přežití období, pro ně kritické a těžké.

V tradičním termínu, 19. ledna 2013 pořádáme oblíbený spolkový ples, na který vás srdečně zveme. Závěrem mi dovoluňte popřát příjemné prožití svátků vánočních a úspěšné vkročení do nadcházejícího roku.

Předseda M.S. Bohuslav Kouble

CO SE UDÁLO V MOTOSPORTU

Vážení přátelé Motosportu Bozkov, naposledy jste četli Bozkováček o pouti. Od pouti uteklo moc času, ale pro náš Motosport zase tolik ne. V poutním vydání jsem se zmiňoval o tom, že MSB poslal přihlášky na ISDE do německého Szchopau a že není vůbec nic jisté. Za nedlouho přišlo z německého ADACU povolení a MSB začal s přípravami. V úterý 18. 9. 2012 odjela první část výpravy – jezdci. Po příjezdu byl malinký problém s ubytováním, ale ten se vyřešil, a začalo se stavět naše klasické zázemí.

V pátek 21. 9. 2012 ve 12:00 přijel zbytek výpravy a MSB byl komplet. Na začátku týdne se začalo chodit po testech. Byly dlouhé!!!! (jízda minimálně 15 min). Před odjezdem musel MSB udělat změnu ve složení týmu. Původní tým byl: Kurfiřt, Kudrnáč, Hádek. Hádek se 14 dní před odjezdem zranil, a tak se musela najít náhrada. Náhrada se našla IHNEDE, byl to Miroslav Hanč, zkušený matador.

Od prvního dne nás provázely potíže a právě Mildovo koleno. Doktor od „repre“ na to kouknul, udělal vše a Milda druhý den pokračoval jako za

mlada. Prokousali se na pěkné 27. místo celkově v klu-bech. Z Bozkova startoval na ISDE v premiéře ještě Jiří Hádek. Jirka startoval v klubu SOLARCO CZECH JUNIOR TEAM KOLÍN. Jeho tým skončil na pěkném 12. místě. Návrat byl kolem 30. 9. 2012.

Po příjezdu se konal další díl závodu - Traktúrky.

Na traktúrky vyšlo úplně super počasí. Přitáhlo to nejen hodně diváků, ale i jezdců, kteří přijeli ukázat svoje stroje a svoje umění. Ke konci října se konal další a poslední podnik KTM ENDURO CROSS COUNTRY, který byl v pořádání zelených dresů Motoklubu Vysoké. Trať pěkná rychlá.

Celkové umístění v seriálu jezdců MSB.

LIC A – Hádek L. – 5. Hádek J. – 6.

LIC B – Koucký J. – 7.

E1 – Koucký T. – 15. přesedlal z 85 ccm

E3 – Balatka P. – 3.

LIC Vet. – Kurfiřt M.1, suveréne ovládl seniory.

Koucký M. – 11. Hanč - 4.

Na podzim byli vybráni jezdci Koucký T., Koucký

J. a Hádek J. do SCM Jinín na zimní fyzickou přípravu. Tělocvična je pěkná dřina pod vedením M. Pichla a K. Schedera.

Na konec Vám posílám tradiční zprávu: Bude-li sněžit a mrznout, můžete očekávat tradiční autoskijerink.

K závěru bych chtěl poděkovat všem lidem a sponzorům, kteří podporují MSB, protože bez jejich pomoci by to nešlo vše zvládnout, DĚKUJEME.

Protože naše domovy brzy navštíví vánoční svátky, rád bych Vám za celý Motosport Bozkov popřál veselé Vánoce, hodně zdraví a štěstí v roce 2013.

Lukáš Hádek

ZAMYŠLENÍ NAD HISTORIÍ ZO ČSV JESENNÝ A OKOLÍ

Dne 14. 4. 2012 uplynulo již 100 let od založení včelařského spolku v Jesenném a okolí. Nám, současným členům Jesenské organizace Českého svazu včelařů, připadá tato číslice neuvěřitelná.

Otevřeme-li naši spolkovou knihu, nalezneme několik písemných pramenů podávajících němé svědectví své doby. Nahlédneme do organizovaného života včelařů, do prvních přednášek na téma šlechtění včelstva.

Již před 100 lety se vědělo, jak jsou včely a včelař důležité pro celou přírodu a jak jim spolek může usnadnit práci ve včelařství. Překvapí nás snaha o společnou propagaci mezi jako zdravé potraviny. Čteme o letech hojnosti, ale také o zlých dobách, kdy mnozí členové spolek opouštějí, někdy i nedobrovolně, jako například v letech 1. světové války.

Ve starých zápisech vycítíme obavu včelařů o nadcházející sezonu, velká pozornost je věnována úlové problematice, včelaři se zajímají o kvalitní šlechtění matek a krmení včelstev. Připomeňme si proto nelehký život našich předků a co všechno pro nás udělali. Připomeňme si to nejen proto, abychom uctili jejich památku, ale také pro generace příští, které budou pokračovateli v započatém díle.

V současné době je v Bozkově 9 včelařů, kteří chovají 127 včelstev. Členové jsou seznamováni s činností na dvou členských schůzích do roka. Spolek zajišťuje ve

spolupráci s učiteli včelařství přednáškovou činností k včelařské tematice. Jedna přednáška se uskutečnila v Bozkově na základní škole s praktickou ukázkou u pana Jošta. Dále se spolek zajímá o nové směry ve včelařství, o chov silných včel, chov matek a zejména o léčení včelstev. Léčení včelstev se dobře daří, k rozšíření nálezů nedochází, a to jak z důvodů řádného a správného ošetření včelstev, tak i důsledností všech včelařů v dodržování zásad zdravého včelaření.

Ještě pár slov k přiloženému obrázku: Vidíme na něm sv. Ambrože, patrona včelařů, voskařů, včel a domácích zvířat. Jeho atributem je včelín. Podle legendy spal svatý Ambrož jako dítě s otevřenými ústy a včely mu snesly do úst med, který symbolizuje píli, výmluvnost a sladkost jeho kázání.

Za spolek včelařů přeje krásné vánoční svátky a mnoho zdraví do nového roku

Josef Dolenský

ZAHŘÁDKÁŘI

Každoročně se na přelomu měsíce září a října pořádá v naší sokolovně výstava výpěstků našich zahrádkářů. K této příležitosti jsem požádal o pár slov předsedkyni organizace, paní Jarmilu Smetanovou: „Výstava naší organizace se letos velmi vydařila. Snad jen se jí mohlo zúčastnit více našich členů. Vystaveno bylo hodně exponátů a ku podivu bylo hodně ovoce. Návštěvníci si mohli prohlédnout na padesát druhů jablek. Zato hrušky byly jen troje, letos se prostě neurodily. Jelikož se v Bozkově urodily švestky, i ty měly na výstavě své místo. Bohužel, pro celkovou neúrodu chyběly na letošní výstavě ořechy.“

Díky teplému počasí letos ještě nezmrzly kytky, proto bylo vystaveno spousta různých kytek. Letos se našlo dost lidí, kteří nám na výstavu zapůjčili krásné kytky v květináčích.“

Kolik lidí výstavu připravovalo? „Přípravu provedli dva až tři lidé s pomocí několika vystavovatelů. Zde bych vyzdvihla paní Housovou, která dodala hodně kytek. Jen škoda, že při uklízení výstavy jsme tam zbyli opět jen dva.“

Kolik se podílelo na jejím chodu? „Byla to především paní Alena Lampová, která nejen že pomohla s přípravou, ale strávila hodně času jako dozor na výstavě. Paní Vorlová z místního zahradnictví nám zapůjčila hodně exponátů asijských léčivých bylin. Od Soukupů nám přivezli na 60 kilo těžkou dýni, která byla zpestřením výstavy.“

Nakonec zbývá dodat, že výstavku si přišly prohlédnout děti z naší školy i školky. Počet ostatních návštěvníků je stále stabilní – kolem jednoho sta.

Během letošního roku se uskutečnilo celkem deset schůzek zahrádkářů v Dřevěnce v Bozkově, kde se scházíme každý první čtvrtek v měsíci. Jedenkrát ročně pořádáme Výroční členskou schůzi. Bohužel nám několik členů ubylo, většinou starších, kteří zemřeli. Jen těžce se nám daří získávat členy nové.

Dovolu mi zde provést takovou malou agitaci: Pokud má kdokoliv z řad občanů zájem přijít mezi nás, bude vítán!

Protože nám Vánoce klepou na vrátka, ráda bych Vám jménem našich zahrádkářů popřála hezké a bohaté svátky, do nového roku hodně zdraví, štěstí a pohody.

Jarmila Smetanová, předseda spolku

HUDEBNÍ SKUPINA

Všichni dobří lidé, fanoušci a příznivci rockové muziky, rád bych Vás jménem naší bozkovské hudební skupiny Cze-hun v tomto předvánočním čase pozdravil.

Co se nám v letošním roce povedlo a co méně. Největším úspěchem naší skupiny je bezesporu nahrání a sestavení CD. Skládá se celkem z 10 písniček a myslím si, že je povedené. Samotné natáčení nebylo jednoduché, a to jak po stránce finanční, tak i proto, že jsme byli v této věci nezkušení.

Nyní bych rád vyjádřil pár slov díky lidem, kteří nás jakkoliv podpořili. Začnu panem Dr. Rostislavem Chlupáčem. Chtěl bych jemu a jeho firmě ROKA poděkovat za dlouhodobé, bezplatné zapůjčení místnosti v naší pile, kterou používáme jako zkušebnu. S tím souvisí i poděkování panu Davidu Pražákovi za umožnění parkování

našich aut v prostoru Agrocentra. Jindra Prokop má také velkou zásluhu na skvělém vedení našich internetových stránek (www.cze-hun.cz), na Bandzone a Facebooku, což ho stojí další čas věnovaný naší skupině. Proto i jemu touto formou děkuji. Zde se musím také zmínit o našem fotografovi, děkuji Karlu Čermákovi (ml.) za hezké fotky ze všech našich akcí na okolí. Nakonec rád poděkuji všem fanynkám a fanouškům za návštěvy našich koncertů a za morální podporu.

V samostatné části se touto cestou omlouvám všem, kteří bydlí v blízkosti naší zkušebny, za hluk, který je zákonitě doprovodem našeho hraní. Draží spoluobčané, děkujeme Vám za trpělivost a skládáme Vám hluboký dík a velké „pardon“.

Bohužel byly i akce, kdy se nám nedařilo dle našich předpokladů. Tak třeba méně úspěšnou akcí byla účast

Na foto zpěvák skupiny Cze-hun Jiří Doubek při vystoupení v Semilech.

v liberecké soutěži VLAK-FEST. To byla soutěž, které od začátku chyběla férovost, a to i co se týče internetového hlasování. Ještě 10 minut před koncem jsme jasně vedli, bohužel je k nevíře, že když je potřeba, kolik se za tu krátkou dobu dá „vymyslet“ hlasů.

Na závěr mi dovoluje, abych Vám v tomto předvánočním čase popřál klidné a krásné vánoční svátky a šťastný vstup do nového roku. K tomu patří samozřejmě přání pevného zdraví a hodně Vašich splněných přání.

A my se v příštím roce budeme těšit na Vaše návštěvy našich koncertů.

Kapelník skupiny CZE-HUN Jiří Doubek

Kapela vydala své první CD. Zakoupit si ho můžete za cenu 100,00 Kč na našem obecním úřadě.

Pro příznivce kapela vzkazuje, že v příštím roce bude mít několik vystoupení v Semilech, termíny zatím nejsou známy.

SPOLEK STÁLÉHO ZDRAVÍ

Spolek Stálého Zdraví pořádá každoročně jeden tajný výlet. Tento rok se režíre ujal zaměstnanec ČD Pepa Kurfírt a nutno říci, že měl opravdu skvělý nápad. Zúčastnili jsme se totiž benefiční jízdy zubačky – vlaku z Tanvaldu do Harrachova a zpět. V soupravě jsme měli rezervovaná místa v jídelním voze a díky blízkosti zdroje občerstvení nechyběla brzy ani velmi dobrá nálada. Vlak ještě ani nevyjel ze stanice a už jsme jeho útroby naplnili kvalitní hudbou a zpěvem. Pepa totiž nenechal

nic náhodě a přibalil s sebou harmoniku. Díky tomu jsme nebyli jen pasivními cestujícími, ale stali jsme se v podstatě součástí celé této atrakce. Jízdu jsme si všichni opravdu užili a po příjezdu na nádraží v Železném Brodě se pak ani v podstatě nikdo nedivil, že Pepa z vděku k dráze líbá koleje.

SSZ přeje všem lidem dobré vůle a příznivcům stále zdraví, pěkné Vánoce a šťastný rok 2013!

Z BOZKOVSKÉHO PODZEMÍ

V minulém čísle Bozkováčku jsme si přiblížili, jak a kde vznikaly jeskyně tzv. Krkonošského krasu. Podrobně jsme rozebrali, jak ve vápencových (krasových) horninách chemickým i mechanickým působením vody vznikají podzemní dutiny, které se pak naši jeskyňáři snaží všemožnými a někdy i téměř nemožnými způsoby objevit, prozkoumat a zdokumentovat. Tím však nejsou všechny možnosti přirozeného vzniku podzemních prostor (jeskyní) určitě vyčerpány. Zejména v oblasti, kde se do mírně kopcovitého reliéfu tzv. Bozkovské vrchoviny zařezávají svými hlubokými údolími řeky Jizera, Kamenice i jejich přítoky. Zde se pak mohou naskytnout příhodné podmínky pro vznik nekrasových (pseudokrasových) jeskyní i v horninách, kde bychom takové jevy nečekali. Jedna z nich, „Drábova pec“, vznikla ve svahu skalnatého ostrohu nad soutokem Vošmendy s Kamenicí na jihozápadním okraji katastru Bozkova. Nesouvislé skalní stupně tvořené převážně přeměněnými vulkanickými horninami (zelené břidlice, metakeraťofyry) tady lemují hranu svahu údolí Vošmendy od Podbozkova až ke Stěkám, kde končí asi 30 m širokým skalním amfiteátem. Tady při úpatí skalní stěny můžeme nahlédnout nenápadným vchodem do cca 5 m dlouhé chodby. Jeskynní prostora je až 2 m široká a 3 m vysoká. Směrem do masivu přechází v neprůleznou puklinu. Jeskyně vznikla rozpadem tektonicky porušené zelené břidlice podél výrazných puklin. Kromě mrazového zvětrávání se na rozšiřování mohlo podílet částečně i rozpouštění vápencových vrstev, které spolu s žilami křemene v těchto místech horninu prostupují. V jeskyni najdeme i drobnou výzdobu v podobě povlaků a pisolitických nárůstků tvořených kalcitem.

Další velice zajímavé místo, které ukrývá teprve nedávno bozkovskými jeskyňáři zdokumentovanou nekrasovou jeskyni „Nad Tratí“, je vysoký skalnatý ostroh na severním okraji obce Vráta u Železného Brodu, v blízkosti ústí Širokého potoka do Jizery. Podobně jako v předchozím případě i zde lemují svahy hlubokého údolí Jizery skalní výchozy (fylit, metakonglomerát, zelená břidlice...). Zejména ve spodní části svahu těsně nad procházející železniční tratí vznikly výrazné skalní stěny. Při intenzivním zahlubování údolí prořízl Široký potok příkrý boční svah a vytvořil ostrý, ve vrcholové části jen několik metrů široký skalnatý ostroh. Tektonicky porušený skalní masiv byl dále podřezávaný boční erozí řeky a postupně se rozvolňoval, rozpadal. Podél výrazné trhliny prostupující celou vrcholovou partií ostrohu se skalní bloky částečně posunuly směrem do údolí Jizery.

V místě největšího posunu tak vznikla poměrně velká rozsedlinová jeskyně. Její propastovitý vstup ústí do úzké, asi 5 m vysoké pukliny, která příkře klesá do hloubky 12 m. Celková zaměřená délka jeskyně je 23 m. Vzhledem k historické těžbě železných rud v oblasti Vráta a okolí vystala v průběhu průzkumu jeskyně otázka, zda se nejedná o umělé hornické dílo. Znamky ražby tam však nejsou nikde patrné, i když jeskyně byla a je místními často navštěvována. O tom svědčí zapomenuté plechovky od piva, konzervy, ale i úlomků hnědého uhlí v suti na jejím dně. Jeskyně je i důležitým úkrytem pro mnoho drobných živočichů. Ve vstupních partiích jeskyně zimují mloci skvrnití, zjištěn tam byl rovněž pavouk meta temnostní (dříve křížák temnostní). K výčtu živočichů evidovaných v jeskyni je třeba připočíst mýru sklepní a klíšťáka netopýřího. Častým hostem jeskyně je rovněž vrápenec malý, který zde byl v posledních letech zaznamenán pravidelně už během pozdního podzimu.

Nejenom výsledky průzkumu známých krasových oblastí, ale i takovéto poznatky o drobných jeskyních v našem zájmovém území získávají a shromažďují bozkovští jeskyňáři

ve svém archivu. Za všechnu jejich nezištnou práci při průzkumu, dokumentaci i řadě dalších jeskyňářských aktivit se sluší poděkovat, a to nejenom členům naší ZO ČSS, ale i všem dalším spolupracovníkům a příznivcům.

Nyní, před koncem dalšího roku, mi dovoluňte popřát i Vám, čtenářům Bozkováčku, hodně štěstí při Vaší cestě rokem 2013 (jak po Zemi, tak i podzemím).

Za bozkovské jeskyňáře Vratislav Ouhrabka

VÁNOČNÍ, A NEJEN VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Tak už to zase začalo, stejně jako každý rok touto dobou. V bláznivě rychle žijících městech nás v obchodech a nákupních centrech už vítá vánoční výzdoba, spousta lidí, silnice přeplněné auty, smog a anonymita... Jako by ani neexistovalo toto křehké podzimní období, které se zvolna připravuje na zimu, ale zimou ještě není. Úplně jiné vnímání, životní tempo i soužití skýtá naopak život v menších obcích, jakou je i ta naše. Nádherná příroda, věhlasné jeskyně, které lákají turisty zblízka i zdaleka, významné poutní místo s dominantou krásného kostela Navštívení Panny Marie a vyhledávanou Sejkorskou kapličkou, to a mnohem více je náš Bozkov. Láká k trvalému pobytu i mladé rodiny, jejichž děti mohou navštěvovat zdejší základní i mateřskou školu s letitou tradicí. Bozkováci jsou především aktivní občané, kterým není život a vývoj v obci lhostejný, fungují tu spolky, ochotníci, dobrovolní hasiči, ale i knihovna a sokolovna. Máme i své spisovatele, sebe a své blízké nyní můžete potěšit novou knížkou ze života Bozkováků - v krkonošském slangu ji sepsali pánové Čermák a Hlava - Bozkovský přítrefuňky.

Rád bych však v tomto článku poukázal především na to, jak si můžeme navzájem pomáhat a být prospěšní. Jako podnikatel mohu uvést známou smutnou pravdu, že podnikání na různých v pojetí našeho státu zrovna ustláno nemá, ale právě lidštější rozměr nacházím v místním působení. Jakákoli pomoc podnikatele obci je adresná, účelná a kladně přijímaná na rozdíl od variant různých nekonkrétních finančních příspěvků na konta některých nadací a charit. Tam se často ani nedozvíme, jak bylo s naším upřímně zaslaným darem konkrétně naloženo. Proto považuji za důležité a správné, aby se každý z nás nejen v tomto čase zamyslel, jak může konkrétně pomoci právě doma, ve své obci. A nemusí jít vůbec jenom o peníze! Udržovat dobré vztahy v rodině, svůj dům, pečovat o zahradu, pozdravit se a vlídně pohovořit se sousedem, nabídnout svou pomoc potřebným, mít zájem o dění v obci a účastnit se aktivně veřejných zasedání, to jsou

aktivity, které mohou fungovat naprosto přirozeně a bez vynaložení extrémního úsilí. Fakt, že se tu mnozí známe a někteří již od dětství, je vlastně velkou výhodou v občanském spožití a vzájemnou sousedskou solidaritu, i toleranci nám mohou lidé z měst tak trochu závidět.

Již brzy zapálíme první svíčku na adventním věnci, letošní rok se posune do svého závěru, času rozjímání a bilancování. Být na sebe hodní je krédem tohoto období, ale zkusme se zamyslet, zda je možné přesáhnout onen kouzelný zimní čas a být na sebe hodní stále. Semknout se proti jakýmkoli formám bezpráví a nespravedlnosti, nebýt lhostejni ke křivdám, ani se na nich sami nepodílet třeba jen mlčením, bránit se vzrůstající aroganci státní moci a nenechat si vše líbit, společně hledat řešení, nerezignovat, když se zrovna nedaří. V tomto duchu patří velký dík i místním zastupitelům a funkcionářům obce pod vedením starosty p. Doubka, kteří tuto aroganci nesdílí a naopak ji nepřipouští.

Přeji vám všem klidné prožití vánočních svátků a vstup do dalšího roku s nadějí, že to bude dobrý rok. O to se můžeme pokusit všichni.

Váš Rostislav Chlupáč, ROKA

SLOVA Z AGROCENTRA JIZERAN

Vážení občané, dovoluji mi na závěr roku pár slov. Jsme společnost, která provozuje zemědělskou činnost na cca 1500 ha, 10 katastrálních územích a bezmála 30 km čtverečných. V dnešní době musím říci, že ne vždy se nám všechno povedlo a povede, ale výsledkem je zaměstnání pro 55 lidí v okrese. Bohužel někdy nezáleží na tom, jak bychom chtěli některé věci dělat, ale na tom, co nám předpisy dovolí. Pro nás, jako pro zemědělce, je druhou prioritou utvářet a harmonizovat vztahy se všemi obcemi

v okolí, a u Vás si myslím, že se nám to daří. Někdy dostávám bohužel otázku, proč některé aktivity spolků a sdružení podporujeme. Není v tom nic jiného, než že to děláme pro Vás, pro lidi. Přáním nás všech je snad, aby obec vzkvétala minimálně tak jako dosud.

Dovolte mi poděkovat Vám za spolupráci v letošním roce a těšit se na ni také v tom následujícím.

Přejeme Vám hezké a šťastné Vánoce a do nového roku plno splněných přání.

Za Agrocentrum Jizeran a.s. David Pražák,

BOZKOVSKÁ DŘEVĚNKA

Reakce rodiny na názory v minulých číslech Bozkováčku k domu čp. 39.

Jak to vlastně doopravdy bylo podle rodiny, další skutečnosti od pana Stanislava Hlavy st. a nové informace získané díky spojení Dřevěnky s památkovým ústavem.

Dům s hospodářstvím vznikl rozdělením sousedního domu čp. 38, když podle zápisu v gruntovních knihách z r. 1752 předal Václav Farský půl gruntu svému zeti

„Šimonu Koubletí“. Spojení statku s hostincem se poprvé objevuje se jménem Jana Dolenského (*1790 - +1863), který je uváděn jako šenkýř.

V druhé polovině 19. st. po roce 1870 stavení kupuje ve dražbě Adolf Farský (*1849 - +1934), řemeslem krejčí. V celé vesnici si tenkrát šeptali, co si takový krejčí počne s hospodou, ale pak se nestačili divit. Adolf Farský totiž přízemní dům navyšuje o patro, kde vzniká sál, který slouží k pořádání zábav, bálů a divadelních představení. Objekt, který je v centru obce, rázem působí jako malebná dominanta a se svým provedením jako patrová nemá v daném prostoru chudého Podkrkonoší období. Venku před stavením probíhaly kuželkové turnaje, a proto až dodnes zůstal přístřešku nad letní terasou název „Pod kuželníkem“. Adolf Farský působil též v letech 1891-1894 jako starosta obce Boskov.

Po návratu z I. světové války v r. 1920 přebírá po Adolfovi roubenku jeho syn Bohumil Farský (*1891 - +1965), na kterého dodnes pamětníci vzpomínají jako na poctivého hostinského, který nepustil dýmku z úst.

V r. 1943 slouží sál Dřevěnky jako ubytovna 30 vojáků Hitlerjugend. V tomto roce celý objekt i s hostinskou

živností přebírá dcera Bohumila Farského Ludmila Balatková (*1923 -+2008).

Roku 1956 zabírá Dřevěnku komunistická vláda a r. 1966 je hospoda nadobro uzavřena.

Stavení chátrá, protože více jak 80 let do něj nebylo investováno. I proto se v r. 1987 část rodiny rozhodla, že nechá celý objekt čp. 39 pro jeho katastrofální stav odstranit. V lednu 1988 vydává Stavební úřad Semily na Dřevěnku demoliční výměr. Tomuto nešťastnému kroku zabráňují doslova na poslední chvíli vnuci Bohumila Farského, synové Ludmily Farské -Balatkové, Miroslav (*1955) a Vladimír (*1948 - +1991) Balatkoví. Přízemí domu postupně opravují a po převratu v roce 1989 Dřevěnku „U Farských“ otevírají, nejprve jako jeskyňářský speleo-klub a později na živnost. Dřevěnka slouží jako hospůdka se studenou kuchyní bozkovským štamgastům do roku 2000. Téhož roku ukončuje studium oboru kuchař-číšník Miroslav Balatka ml. (*1980), který zde začíná s teplou kuchyní pro turisty z místních jeskyň a později i pro stálou klientelu. Prý z důvodu vyhlášené kuchyně.

Dřevěnce se daří. Veškeré příjmy ale putují na rekonstrukci celého přízemí, např. v roce 2004 v rámci rozšíření restauračního provozu je adaptován prostor chlévů na stylovou klenutou vinárnu a místo venkovního kuželníku vzniká letní terasa. Zároveň však stále sílí varování statiků, že velice nestabilnímu a poddimenzovanému patru a střeše hrozí zřícení. Proto mezi roky 2005-2010 žádá Miroslav Balatka ml. o dotace z EU na opravu patra a vytvoření ubytovacího zařízení, bohužel neúspěšně. V březnu

2011 zahajují tedy otec se synem, památkovým ústavem a úvěrem od banky neodkladnou přestavbu sami.

8. listopadu 2011 se Dřevěnka stává, pro velký zájem památkového ústavu, oficiální českou historickou kulturní památkou. V patře v bývalém sále pomalu vzniká kvalitní ubytování, stylové pokoje s vlastním sociálním zařízením a společenskou místností.

Pro zajímavost: V květnu 2012, kdy už je všem vrytý název čp. 39 DŘEVĚNKA, vystupuje na svět podle nově objevené historické dokumentace zpráva, která zaskakuje i památkový ústav, totiž že se Dřevěnka jmenovala kolem r. 1900 Hostinec U České koruny.

Děkujeme Vám za přízeň a přejeme krásné vánoční svátky plné pohádek a odpočinku s těmi nejbližšími a dobrý vstup do nového roku 2013 a přijďte pobejt do více jak 260 let staré kulturní památky Dřevěnka.

Sepsal M.Balatka ml.

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ P. KRZYSZTOFA

Před dlouhou, dlouhou dobou existoval ostrov, na kterém žily všechny pocity člověka: Dobrá nálada, Smutek, Vědění ... a kromě ostatních různých pocitů i Láska.

Jednoho dne se Pocity dozvěděly, že se ostrov potopí. Každý si tedy připravil svou loď a odploval z ostrova. Jen Láska chtěla čekat do poslední chvíle.

Ještě než se ostrov potopil, prosila Lásku o pomoc:

Na luxusní lodi plulo kolem Lásky Bohatství. Zeptala se: „Bohatství, můžeš mě vzít s sebou?“ „Ne, nemůžu. Mám na své lodi mnoho zlata a stříbra. Tady pro tebe není místo.“

Tak se Láska zeptala Pýchy, která projížděla kolem na přenádherné lodi: „Pýcho, můžeš mě vzít s sebou?“ „Já tě, Lásko, nemůžu vzít ...“ odpověděla Pýcha, „tady je všechno perfektní. Mohla bys poškodit mou loď.“

Láska se tedy zeptala Smutku, který jel kolem: „Smutku, prosím, vezmi mě s sebou.“ „Ach, Lásko,“ řekl Smutek, „já jsem tak smutný, že musím zůstat sám.“

Také Dobrá nálada projela kolem Lásky, ale byla tak spokojená, že ani neslyšela, že na ni Láska volá.

Najednou řekl nějaký hlas: „Pojď, Lásko, já tě vezmu.“ Byl to nějaký stařec, kdo promluvil. Láska byla tak vděčná a šťastná, že se zapomněla zeptat na starcovo jméno. Když přijeli na pevninu, stařec odešel. Láska si uvědomila, že mu hodně dluží, a zeptala se Vědění: „Vědění, můžeš mi říct, kdo mi pomohl?“ „To byl Čas,“ odpovědělo Vědění. „Čas?“ zeptala se Láska, „proč mi pomohl Čas?“

A Vědění odpovědělo: „Protože jen Čas ví, jak důležitá je láska v životě!“

Drazí čtenáři, tato nádherná povídka mě v tomto roce naučila vnímat čas jako dar lásky. Dnes všichni spěcháme, nemáme čas, a on je přitom tak důležitý na „ostrově“ našeho běžného života. Mým přáním je, aby se toto vánoční zamyšlení stalo pro Vás darem času, který je láskou a lze ho poznat až během let. Tato láska je spojená s konkrétní událostí v životě.

Vánoce – čas lásky v rodině, posezení při štědrovečerní večeři, vzpomínky na minulost, dědečkova harmonika, zpěv koledí a dárky, většinou bombóny.

Bombóny - to byla naše dětská láska. Při zdobení vánočního stroměčku, když se tatínek nedíval, vždy zmizel nějaký bombón do mé nebo sestřiny kapsy. Když byl stromek již ozdobený, mizely postupně další a zůstávaly jen obaly. Vždy byla po ruce výmluva na kočku nebo sestru. Později jsme už byli starší a chytřejší a balili jsme do prázdných obalů dřevěné tyčky (v Polsku v té době byly na stromky dlouhé bombóny v barevném staniolu, byly na lístky a volně se nedaly koupit).

V naší oblasti byl zvyk, že se bombóny a ovoce ze stroměčku mohlo jíst po tak zvané „kolędzie“ - což byla návštěva faráře, který žehnal domu, rodině, a společně se všichni modlili. Pamatuji se, jak jsme jednou byli se sestrou překvapení, když maminka nabídla faráři bombón ze stroměčku a místo bombónů byly na stromku jen obalené dřevěné tyčky. Dělali jsme to už tak dokonale, že se nedaly poznat. Dnes to je legrace, ale tehdy to pro nás tak veselá „láska“ nebyla a pro maminku to byla ostuda.

Vánoce – to je „půlnoční“, pamatuji se, jak v době vyhlášeného výjimečného stavu jsme šli na půlnoční a zpívali si koledy a najednou nás zastavila policie. Zapsali si nás a hrozili vyloučením ze školy za protistátní činnost. Naštěstí vše skončilo jen zápisem, který možná ještě dnes někde je.

Vánoce – to je koledování, kdy se v Polsku po Božím narození převlékají děti do masek Svaté rodiny, čertů, smrtky, hvězdy, tří králů a turoně¹ a chodí po vsi koledovat. S tím mám spojenou jednu situaci, kdy jedno malé dítě mělo strach z čerta a hodilo po něm pytlík mouky. Dítě a my jsme se začali smát, ale čert už s námi nemohl dál pokračovat.

Vánoce – to je Mše svatá na Boží narození, kostel plný lidí, že by myš neproklouzla, a zpěv koledy „Bůh se

narodil, mocní se chvějí“, při kterém nám běžel až mráz po zádech – to mi asi nejvíc chybí při prožívání Vánoc zde v Bozkově.

Vánoce – to je čas lásky, myslím, že všichni máme takové krásné zážitky spojené s narozením Ježíše Krista. Vypravujte je dětem a vnukům, aby Vánoce nebyly jen dárky a předhánění se, kdo je má bohatší, aby štědrovečerní večere nekončila u televize nebo u počítače, aby nezmizel náš „ostrov lásky“ zaplaven mořem konzumního způsobu života a lhostejností a aby se nikdo necítil osamocení.

Přeji Vám krásný „Čas lásky“ a chtěl bych Vás pozvat na půlnoční, která se koná 24.12., 25.12. dopoledne v 10 hodin na sváteční Mši svatou a tradiční koncert Jizeranu 26.12. v 18 hodin.

Děkuji Vám za každou minutu obětovanou pro mě a pro nás jako Saletiny, za všechny pozvánky na společenské akce, za Vaše iniciativy (Hubertská mše, vzpomínka na zemřelé hasiče, koncerty Jizeranu i ostatní, akce pro děti a plesy).

Ať Boží požehnání nese poselství lásky v našem soukromí i občanském životě. Mějme čas jeden pro druhého.

P. Krzysztof Mikuszewski MS

Vysvětlivky: ¹ Turon – monstrózní, rohaté, černé a chlupaté zvíře s velkými čelistmi.

Je typické pro polské církevní obřady od Vánoc do Velikonoc. Jeho původ sahá až do předkřesťanských dob. Během zpěvu koled mívá Turon na krku připevněný zvonek.

VÁNOČNÍ PROMLUVA CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

„..... světlo přišlo na svět, ...“
(Janovo evangelium 3,19)

Vánoce jsou nazývány různými jmény: svátky míru a pokoje, radosti, svátky dětí... a dnes, bohužel, pro mnohé výhradně svátky konzumu a od rána do večera zapnuté televize. Je škoda, že někteří lidé v současnosti tyto svátky pojmají výhradně tím posledně jmenovaným způsobem. Připravuji se tak o důležitý a krásný rozměr Vánoc.

Pro nás křesťany jsou Vánoce připomínkou narození Ježíše Krista a jako takové by mohly být nazývány nejen svátky radosti a pokoje, ale také svátky světla a jasu. Navzdory tomu, že se odehrávají v době, kdy jsou dny nejkratší a noci nejdelší. Však se také snažíme tu tmou nějak zahnat. Kolik jen světél se právě v této době rozsvěcuje venku! Je to tak dobře. Určitě je nám příjemnější a lépe, než kdyby všechno zůstalo zahaleno ponurou zimní temnotou. Podobné je to i v našich domovech. Rozsvěčíme nejen elektrická světla, ale i různé svíce a olejové lampičky a všechny ty rozžaté plamínky vlídně prosvěćují večerní stíny kolem nás. Kdyby veškerá ta světla najednou zhasla, asi bychom se necítili nejlépe. Možná, že bychom se i malinko zachvěli strachem. A to by se jednalo pouze o tmou noci, která rozhodně nekouše, jak mi, coby malému dítěti, připomínali rodiče, když jsem se sama po tmě bála.

Je však ještě mnohem horší tma než tato – a to je temnota v nás a kolem nás. Co tím myslím?

Všechno to nedobré, co nás ve světě obklopuje, s čím se setkáváme a co na nás i v nás působí. Co často bolestně prolíná našimi životy jako temné stíny, ovlivňuje je a zatemňuje všechno dobré a krásné. Můžeme hovořit o temnotě vztahů, nelásky a sobectví. O temnotě nepřijetí, opuštěnosti, bezradnosti, proher a zklamání, bezvýchodnosti. O temnotě neklidu a strachu, nespravedlnosti, nemoci, slabosti a bezradnosti, beznaděje... každý z nás by tento výčet temnot jistě dokázal rozšířit o mnohé další, jimiž prošel, či prochází, až po tu nejtemnější, již je temnota smrti. Těch temnot je moc a často jsou i neskutečně kruté. Navzdory tomu však zvěst vánočního evangelia hovoří o tom, že

... světlo přišlo na svět, ...

To je vzácné a také velmi potěšující poselství Vánoc. Ve světě je mnoho temného, znepokojivého, bolavého a nedobrého, ale člověče, ty se toho nemusíš obávat. Ty nemusíš pociťovat mrazení v zádech, protože žádná z těchto temnot nad tebou nemá poslední slovo. Na svět přišlo světlo! Takové světlo, které žádná tma nemůže pohltit a které osvěcuje i tvůj život. To světlo přišlo v Ježíši Kristu. V dítěti, které se zrodilo v městečku zvaném Betlém. V něm sestoupil sám Bůh do našeho světa, aby nám byl stále nablízku, aby stál při nás a zahnal všechny stíny. Bůh nezůstal nezúčastněným divákem, povzneseným vysoko nad naše problémy a trápení. Nikoli. On přišel, aby je nesl s námi a aby nás od nich nakonec vysvobodil. Přišel, aby nikdo nezůstal ve tmě. .... světlo přišlo na svět, ...

Snad si někteří nyní říkáte: To jsou jen samé řeči, zbožné fráze, ale já žádné takové světlo ve svém životě nevidím. Možná pro některé z vás právě ty letošní Vánoce nebudou nikterak šťastné, možná právě nyní zahluje váš život nějaká temnota, možná jste osamělí, možná nemocní, rozpadá se vám vztah či vás někdo blízký opustil... a vám to připadá jako černá neprostupná noc. Kdepak nějaké světlo! Žádné nevidíte, nevnímáte. Víím, jaké to je, sama dobře znám tenhle pocit. Ale právě zpráva o Kristově narození může člověku dát sílu žít a neklesat pod křížem bolesti. Doufat, kde mnozí již dávno ztratili veškerou naději. Očekávat život dokonce i tam, kam vstoupila smrt. Vidět světlo ve chvíli, kdy slunce ztratí svou zář a naše dny jsou temnější než tisíc půlnocí. Vědět, že nejsme sami, že Bůh je v Kristu s námi a že On a jeho láska vítězí nad každou temnotou.

.... světlo přišlo na svět, .. - Spasitel se nám narodil.

Slovo o tom, že na svět přišlo světlo, to je to důležité poselství Vánoc. Poselství, které našemu životu může dát onen další rozměr. Přeji tedy vám všem, milí přátelé, aby i ve vašich životech světlo zazářilo. Aby zahnal všechny stíny a přineslo vám pokoj, radost a požehnání.

Krásné Vánoce i všechny další dny všem čtenářům
Bozkováčku!

*Lada Kocourková – farářka Církve československé
husitské v Bozkově a Semilech.*

Církev československá husitská

Advent a Vánoce v Semilech a okolí

SBOR DR. KARLA FARSKÉHO V SEMILECH:

Středa 19. 12. 16:30 hodin Adventní setkání s bratrem biskupem Štěpánem Kláskem, modlitební ztišení při adventní pobožnosti a poté společné posezení s biskupem královéhradeckým Štěpánem Kláskem při povídání a zpěvu koled

Sobota 22. 12. 18:00 hodin Jakub Ryba: ČESKÁ MŠE

Z letošní Tříkrálové besídky

VÁNOČNÍ – HEJ MISTŘE - v podání Podkrkonošského symfonického orchestru, pěveckého spolku Jizeran a přátel Rybovy České mše vánoční z řad instrumentalistů a zpěváků;

Společná generální zkouška sboru a orchestru se uskuteční 21. 12. v 19:00 hodin ve Sboru Dr. Karla Farského v Semilech

Pondělí 24. 12. 22:00 hodin Půlnoční bohoslužba - zazní koledy v podání členů pěveckého sboru Jizerka - řídí sbormistr Mgr. Václav Brádle

Úterý 25. 12. 9:00 hodin Slavnostní vánoční bohoslužba Bohoslužby s Večeri Páně a zpěvem koled v podání sólistů pěveckého sboru

Pátek 28. 12. 18:00 hodin Camponotus – vánoční koncert pěveckého sboru z Jilemnice (zazní vánoční a duchovní písně)

Pondělí 31.12. 14:00 hodin Pobožnost – rozloučení se starým rokem poděkování za Boží ochranu a vedení v uplynulém roce a prosba o Boží požehnání do roku nadcházejícího, losování biblických hesel pro r. 2013

Sobota 5. 1. 2013 16:00 hodin Tříkrálová dětská besídka rozloučení s dobou vánoční – společné posezení s dětmi, jejich rodiči i prarodiči, pásmo básniček, zpěv koled, soutěže...

BOZKOV (Husův sbor):

Neděle 9.12. 14:00 hodin
Adventní bohoslužba

Pondělí 24. 12. 24:00 hodin
Půlnoční bohoslužba

JESENNÝ
Středa 26. 12. 15:00 hodin
Vánoční bohoslužba

O PŮVODU VÁNOC

Vánoce jako jeden z největších svátků v České republice vzato sociologicky – jsou chvíle, kdy se lidé vrací domů, do svých rodin a také se vzájemně vyhledávají – vzato ekonomicky – tržby obchodníků strmě rostou, lidé více utrácejí za jídlo, za dárky, za úklid domácností, za vánoční vybavení a hodně cestují právě ke svým nejbližším. Všichni žijí oslavami Vánoc, které nadarmo nemají kredit nejkrásnějších svátků roku.

Svátky, kdy se spojují pohanské kultury s křesťanstvím, představují Vánoce. Pohledme na tyto dva fenomény odděleně:

Jistě historicky starším svátkem jsou oslavy slunovratu, nazývaného také „zrození nového slunce“. Přírodní děje, pozorování klimatických změn a pohyb nebeských těles hrály důležitou roli téměř ve všech náboženstvích, která předcházela křesťanství. Patří sem především rovnodennosti či slunovraty.

Zimní slunovrat je novodobě dán datem 21. prosince, dle původního slunečního juliánského kalendáře zavedeného Juliem Caesarem roku 46 př. n. l. Ten se ale každých 134 let zpožďoval o 1 den, a tak zimní slunovrat mohl také připadnout na 13. prosinec, a to může znamenat původ přísloví „Lucie noci upije, ale dne nepřidá.“

Zimní slunovrat byl v mnoha náboženstvích spojován se znovuzrozením. Podle myšlení křesťanů je slavení Vánoc zasvěceno víře, že Bůh Hospodin poslal na svět Ježíše Krista, aby díky svému ukřižování a zmrtvýchvstání všechny lidi vykoupil z moci smrti. Krátce shrnuto: význam křesťanského slavení Vánoc má symbolický, nikoliv historický ráz.

Křesťané měli snahu dávat již existujícím pohanským svátkům svého ducha. Jisté je, že své svátky slavili právě ve stejné dny jako pohané. A tak právě svátky zimního slunovratu byly zastíněny svátkem narození Ježíše Krista. Oficiálně bylo datum svátku - 25. prosince - vyhlášeno papežem Liberiem roku 354 n. l.

Čtyřtýdenní doba adventu patří neodmyslitelně k Vánocům. Je to doba duchovní přípravy na Vánoce a vrcholí právě 25. prosincem. Proč je potom hlavní vánoční den 24. prosinec, Štědrý den? Vysvětlení je zde: Mnoho svátků – zejména židovských, ale i křesťanských – se začíná slavit již po západu slunce předcházejícího dne. Tak se dostaneme i k tomu, proč římskokatolická církev pořádá stále oblíbené půlnoční mše, mnohde doprovázené i zpěvem koledí.

K Vánocům patří různé tradice, například vánoční stromek. To již ale nemůžeme považovat za původ z křesťanství. Pouze jde o hezký zvyk, snad pramenící z mystické

ochranné funkce stromů. V roce 1812 postavil první vánoční stromek Jan Karel Liebich, v té době ředitel Stavovského divadla. Rozmach stromků v domácnostech přišel až s koncem druhé světové války. Do té doby byly v mnoha rodinách ozdobené jen smrčkové či borové větve.

Z oslav zimního slunovratu se zachovaly symboly, jako např. jmelí, posvátná rostlina Keltů, kteří věřili, že vyléčí každou chorobu. Jeho léčivé účinky jsou známy také dnešní společnosti. Církev pak jmelí pojala jako samostatný strom, z něhož Josef vytesal kolébku pro Ježíše. Po 33 letech byl tento strom poražen a z jeho dřeva zhotovili kříž, na němž byl Ježíš ukřižován. Tak jmelí pozbylo podoby samostatného stromu a stala se z něj dřevina parazitující na jiných stromech, zůstal však křesťany uchován jako symbol štěstí a požehnání.

Dalším symbolem mohou být koledy, původně rituální zpěvy na oslavu boha Saturna v římské době zimního slunovratu. Církví byla zprvu koordinována lidová nezávislost projevů, ale ve 14. století dochází k nahrazení původních zpěvů vánočními písněmi oslavujícími zrození Páně.

Zdroj internet

ROD JIŘIČŮ - KOUSALŮ

V loňském Bozkováčku, v historickém seriálu „Stalo se“, jsem připomněl dvouleté výročí narození Petra Jiříče. Byl výraznou postavou v dějinách Bozkova. Asi proto jsem byl vyzván, abych letos napsal něco o celé rodině Jiříčů. Rád to splním, protože se jedná o mé předky. Ještě moje matka se narodila jako Jiříčová.

Dovolte mi, abych se na začátku zmínil o celé naší rodině. Ne rodu. Ten jde jenom po mužské linii. Naše rodina žije na statku č. 51 už přes 350 let. Statek je ještě starší. Existuje od založení Bozkova. Patřil mezi dvacítku statků, které vznikly při velké kolonizaci. Jejich majitelé postavili Bozkov a byli prvními Bozkováky. V následujících stáletích známe i jména těchto sedláků, ale nevíme, ke kterému gruntu je přiřadit. Písemné doklady přinášejí jasno až v 18. století. Ale něco se dá vypátrat od třicetileté války.

Naše rodina žila v č. 51 už v roce 1654. Jejím prvním členem byl majitel statku Jakub Kroupa. Jak ke statku přišel, nevíme. Pokud by se přiženil, byla by naše rodina ještě starší. Jestli statek koupil, je on „praotcem“ rodiny. Začínali jsme jako Kroupovi a dále jako Koublovi, Jiříčovi a Kousalovi. Změna jmen je jasná. Vždy, po nějaké době, se stala dědičkou dcera a ta provdáním změnila své příjmení. Za 350 let se to stalo třikrát. Zajímavé je, že pokaždé se to stalo jinak. Standardně proběhla jen poslední změna jmen. Z Jiříče na Kousala. Jan Jiříč měl jen jednu dceru Jindřišku. Ta statek zdědila a provdáním získala jméno Kousalová. Zde to bylo jasné.

U prvních dvou přeměn jmen to tak jasné nebylo. Vyjasněná není přeměna jména Kroupa na Koubleho. Faktem zůstává, že Kroupovi a Koublovi tu žili nějaký čas vedle sebe a tvořili jednu rodinu. Ale hlavou statku už byl Kouble. Jak k tomu došlo. Vysvětlení je dvojí. Vycházím z toho, že poslední sedlák Kroupa měl dceru, možná několik dcer, ale jen jednoho syna. Ten měl chatrné zdraví a nemohl se ujmout hospodářství, nebo se narodil jako poslední z dětí. Když se statek předával, byl ještě malý a nemohl ho převzít. Převzala ho proto starší sestra, která byla provdána za Koubleho. Sám se

přikláním k této druhé verzi.

Zajímavá je změna jmen z Koubleho na Jiříč. Sedlák Josef Kouble měl syna Jana a o 14 let mladší dceru Annu. Předání statku bylo jasné, ale přesto to dopadlo úplně obráceně. Je možné, že Jan statek po svém otci skutečně převzal, ale nakonec ho předal své sestře a ze statku odešel. Důvodů měl několik. Přes zimu odcházel za dalším výdělkem do sklářských hutí, které byly na Bohuňovsku. Tato práce se mu zalíbila víc než práce na polích a v stájích. Byl ženatý, ale žena mu zemřela a děti asi neměli. V hutí se pak zamiloval do hezké a mladé vdovy po hutním mistrovi a nakonec si ji vzal. V naší rodině se tradovalo, že jeho sestra Anna měla nějakou tělesnou vadu a asi by se nevdala. Když ovšem získala statek, bylo to už jiné a ženich se našel. Mladičký, devatenáctiletý Petr Jiříč ze Zlaté Olešnice.

Na vstupu Jiříčů do naší rodiny vydělali všichni. Jan Kouble mohl odejít za lepší prací a novou láskou. Anna se vdala, Petr Jiříč se stal sedlákem a mohl uplatnit i svoje podnikatelské schopnosti. Vydělal na tom i celý Bozkov. Protože Jiříčové byli pro něho přínosem. Pro naši rodinu představují Jiříčové vrchol zlatého věku rodiny i statku.

Petr Jiříč se oženil s Annou Koublovou v roce 1830 a rychle se vžil do role šéfa statku. Byl to asi on, kdo postavil ve Skalce pazdernu na zpracování lnu, zboural starý statek a vystavěl nový, první v Bozkově celozděný. Dokončil ho v roce 1837. Na začátku se potýkal s dluhy, ale dokázal je splatit. Když se v roce 1845 rozšiřoval starý hřbitov u kostela, vedl stavební práce. Dnes už hřbitov neexistuje, ale dvě hřbitovní brány ještě stojí a nedávno prošly generální rekonstrukcí.

U sochaře Jana Suchardy objednal krásnou a velikou Pietu. Dodnes se jí říká Jiříčova. V roce 1847 ji nechal postavit u pazderny ve Skalce. Koupil také chalupu v Kopaněch č. 16 a přestavěl ji na mlýn. Byl v provozu až do roku 1955. Měl tři děti. Syny Petra a Josefa a dceru Annu. Po smrti manželky se v

Jiříčova Pieta a pazderna ve Skalce

roce 1842 oženil s vdovou Annou Dvořákovou z Rostok. Starší syn Petr po něm převzal mlýn a mladší Josef statek a hospodářství. Petr Jiříč se dožil vysokého věku. Zemřel

v roce 1902 v 91 letech.

Jeho manželka Anna zemřela v roce 1972 a spolu s ní odešlo jméno Jiříč z naší rodiny i z Bozkova. Byla to moje babička a mám s ní spojeny vzpomínky na své mládí.

Josef Jiříč se narodil v roce 1834. Nebyl tak podnikavý jako jeho otec. Byl to normální sedlák. Měl jednu vášeň. Sázel ve všech možných loteriích. Bez úspěchu. V naší rodině se ale říkalo, že jednou vyhrál. Velkou výhru. O svoji výhru se musel přihlásit poštou. Někde se pochlubil, a tak se los na poště ztratil a bylo po výhře. Za manželku měl Alžbětu Šimonovu z Haratic. Měli spolu šest dětí. Dvě dcery a čtyři syny. Nejstarší Marie se provdala za Antonína Strnada do Příkrého a nejmladší Alžběta za Němce Feifera na Pěncín. Nejstarší syn Petr se oženil a odstěhoval. Josef, František a Jan zůstali na statku. Josef Jiříč zemřel v roce 1909.

Po jeho smrti zůstali na statku tři bratři. Všichni svobodní. Dohodli se, že statek povede ten nejmladší. Jan Jiříč se narodil v roce 1872. Když se ujal statku, začal ho zvelebovat. Podnikatelským duchem připomínal svého dědu Petra. Jeho bratři zůstali svobodní. Jan se v roce 1912 oženil. Vzal si Annu Farskou z č. 59. Zmodernizoval zemědělskou výrobu. Pěstoval hlavně hovězí dobytek a vepře. Na zahradě vybudoval 2 rybníky a ve velkém pěstoval husy a prodával peří.

Od souseda Jana Zachovala koupil několik polí a tak opět spojil polnosti z č. 50 a 51. Tím spojil původní

kolonizační statek, který byl v době Kroupů rozdělen na dvě části. Budovu statku rozšířil o dvě přístavby. Spolu s Františkem Dolenským postavil velkou cihelnu. Později ji prodal. Výroba cihel pokračovala až do roku 1946, kdy se vyčerpalo ložisko cihlářské hlíny. Noví majitelé pak ještě v cihelně vyráběli okrovou hlínu, těžili vápenec a z něho vyráběli dolomitovou drť a hnojivou moučku. Právě při odstřelu dolomitu se uvolnil vchod do Bozkovských jeskyní, a tak došlo k jejich objevu.

Na Vápenci také těžil jemný křemenitý písek. Ale toto ložisko bylo velice malé. Na statku postavil dvě stodoly. Jednu u cihelny, která sloužila jako sušička cihel. Druhou přímo u statku, protože starou mu neznámý žhár zapálil. Jan Jiříč z leknutí a šoku přišel o řeč a v roce 1938 zemřel. Tři generace Jiříčů žily v Bozkově 100 let.

Doufám, že mé vyprávění vám přiblížilo nejenom je, ale i život v Bozkově v 19. a začátkem 20. století. Je vidět, že i naši předkové se snažili, snažíme se my a věřím, že se budou snažit i naše děti, a rozvoj Bozkova bude stále pokračovat.

Hezké Vánoce a šťastný rok 2013 přeje Luděk Kousal

POVÍDKA NA ZÁVĚR

Vysoký bačky, aneb trable s dárkem vod Jéžiška

Vysoký bačky bejvaly za peruni republiky, možná už za Rakouska, jak se teď říká fenomen. Kam se na ně hrabaly Baťovy meltónky. H Vysokým bejvalo několik rodin „bačkorářů“, a nikde jinde se neďáli. Sveršek byl z modrého sukna zesíleného zeunitř asi dvojnásobným světlym. Musilo to uderžat zapnutí na zvláštní knoflíky, kerý se protahovaly dirkama pomoci háčku. Podeše byla z několikerého filce, prošitýho nasmolenou dratvěj. Byly vysoký kus nad kůtky a honně se nosily doma. Venku pak jen dyž bylo umerzlý na sucho, nebo i do umezlyho sněhu.

Takový bačky sem dostal na počátku války k Jéžišku. Tenkrát se dostávaly jen užitečný ujeci, takový, co by se musily stejně koupit: boty, ponožky, rukavice, triko... Až dyž sme potom byly ujecí, tak sánky a potom skije.

Tehdáž sme chodili na nádraží do Jesenýho. U létě to bejvalo tůze jednotvárný, ale u zimního času sme se Na Zelince rozběhli a po nohách dojeli až na láuku přes Kamenci. To ale bagánčata musali mít kožernou podrážku. Nevim kerej kozel mně tenkrát napich, že sem si dal

vysoký bačky ešče podrazit kožernou podrážkou. Aby dlouho vyderžaly, napustil sem ji eště fermežej, a myslim, že to bylo několikrát.

Dyž sem si je uzal pervně na cestu, hned u baráčištěte to se mnou smekalo, co smekalo, přímo posterkovalo, jako dyž dou kunčafti večír z kerčmy. Než sem přišal k háji u Zelinky, praštil sem sebou devětkrát. To ale nic nebylo proti cestě hájem. Ani sem se nevodvážil rozběhnout a už sem jel. Jenže rychlost to byla ukrutná, že sem nestačil ani vyrounávať. Tak sem vám sebou cestou na láuku praštil eště štyricetkrát a ulak mně ujel.

Dál sem bačky už nosil jen po domě, ten jeden „venkoun“ vejšlap mně stačoval. Třeba to, že bačky měly i celoroční využití dosvědčovala jenna dobrá bozkouská vosoba, Ludmila Doležalová-Brunclikova se menovala. Ta je nosila i vo bozkouský pouti, ale potom třeba po umerzmým zas chodila bosou nohou. Inu, proti gustu žannej dišputát!

*Taková malá „ochutnávka“ z připravovaný knížky,
napsal Stanislav Hlava*

Akce v Bozkově na přelomu roku 2012 a 2013

Půlnoční Mše svatá	24. 12. 2012 od 24:00 hodin
Sváteční Mše svatá	25. 12. 2012 od 10:00 hodin
Štěpánská DISCO	25. 12. 2012 od 20:00 hodin
Koncert Jizeranu	26. 12. 2012 od 18:00 hodin
Divadelní představení	29. 12. 2012 od 15:00 hodin a od 20:00 hodin. premiéra divadelní hry Dědeček (aneb musíme tam všichni) od Jaroslava Koloděje v podání našich ochotníků.

Plesová sezona 2013

Myslivecký ples	19. 1. 2013 od 20:00 hodin
Dětský karneval	9. 2. 2013 od 13:00 hodin
Hasičský maškarní bál	9. 2. 2013 od 20:00 hodin
Jeskyňářský ples	2. 3. 2013 od 20:00 hodin

Sportovní akce

Autoskijérink

Dětské sáňkařské závody termín těchto akcí je závislý na sněhových podmínkách, budete včas informováni

Koncerty

Bozkovský Majáles 11. nebo 18. 5. 2013 – koncert kapel, mezi nimiž nebude chybět ani bozkovský CZE-Hun

Informace o provozu knihovny

Poslední výpůjční den roku 2012 je ve čtvrtek 20. prosince od 15:00 do 18:00 hodin

První výpůjční den roku 2013 je ve čtvrtek 10. ledna od 15:00 do 18:00 hodin

Nemáte ještě vánoční dárek?

A co takhle potěšit někoho blízkého knížkou, jejíž děj se odehrává většinou v naší obci a blízkém okolí. Možná se v ní obdarovaný najde a o to bude větší jeho radost.

Koupit ji můžete na Obecním úřadu

nebo v knihovně ve dnech čt – od 15:00 do 17:00 a so – od 8:00 do 11:00

V knihovně i na Obecním úřadu vám nabízíme originální bozkovská přání k Vánocům a Novému roku.

Čekáme na vaše příspěvky do Poutního Bozkováčku 2013

Uzávěrka příštího čísla je 25. května 2013

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce.

Vydává Obec Bozkov v počtu 220 výtisků- Rozmnoženo na OÚ

Toto číslo vyšlo v prosinci 2012.- Telefon na obec : 481 682 169

Textově sestavil K. Čermák, tel. 603 368 471, grafická úprava V. Ouhrabka, jazyková úprava Petra Balatková

Foto archiv V. Ouhrabka K. Čermák

Za podepsané příspěvky odpovídá autor